

насъкаль самъ братъ си, човѣка.
Измилъ се,

на черква отишелъ
подире
и после. . . му станало леко“.

Смутено потрѣпнах. И стана ми тежко.
Но азъ

понакуцвамъ
въ теория
и рекохъ полека,
безъ злоба,
човѣшки,
да пробвамъ съсъ тази история. —

Тя, случката, станала въ
село Могила.
Бащата билъ скжталь
пари.

Синътъ ги подушилъ,
вземалъ ги на сила
и после баща си затрилъ.

Но въ месецъ, или пѣкъ
въвъ седмица само
властьта го открила и. . . сѫдъ.
Ала въвъ сѫдътъ не
потупватъ по рамото,
а го осѫждатъ на смъртъ.

Отвели тогава злодея
злосторенъ,
затворили този субектъ.
Но въвъ затвора попадналъ на хора